

det klart, at der ikke kan spekuleres imod egen valuta. Det ville jo svare til, at man sagde, at demokratiet træffer somme tider nogle dumme beslutninger, lad os derfor afskaffe demokratiet. Det er altså et »goddag, mand – økseskaft!«- svar at give her, synes jeg, på de spørgsmål, der stilles.

Men det, jeg spurgte om, men som jeg ikke fik svar på, og som jeg så bare vil erindre statsministeren om, er: Er der ifølge statsministerens opfattelse noget som helst ved dansk økonomi eller ved den politik, der føres, bl.a. af regeringen, der skulle begrunde, at der kommer uro omkring den danske krone, fordi vi fastholder præcis den situation, vi har i dag, også efter den 28. september, eller er det ikke bare et forsøg på at skabe en stemning af ragnarok, hvis man ude i befolkningen stemmer det, man i virkeligheden har mest lyst til, nemlig for kronen og for bevarelse af vores egen valuta og dermed dansk selvstændighed?

Peter Skaarup (DF):

Statsministeren siger i sin besvarelse her, at det er, lige som om vi har en helt ny situation i forhold til 1992, hvor danskerne sagde nej til Maastrichttraktaten, men er det ikke korrekt opfattet, at det faktisk var nøjagtigt den samme situation, der gjorde, at danskerne faktisk stemte nej, nemlig at regeringen og statsministeren på det tidspunkt truede den danske befolkning med, at det hele ville gå galt, at det hele blev ragnarok, hvis det var sådan, at vi stemte nej?

Og hvad skete der faktisk? Det gik overhovedet ikke i ragnarokretning. Det gik faktisk udmærket. Økonomien stabiliserede sig stille og roligt, efter at man havde stemt nej den 2. juni, og ligesom bankøkonomer i andre lande har forudset, at det vil gå denne her gang, så gik det faktisk udmærket, stille og roligt for den danske økonomi.

Her er det, at jeg godt vil spørge statsministeren: Vækker det ikke til eftertanke, at der faktisk var mange i den danske befolkning, som i forbindelse med den tidligere afstemning stemte nej alene af den årsag, at den var ked af de trusler, der blev udsendt over for den danske befolkning? Og bør statsministeren så ikke forholde sig sagligt til det, han tidligere har sagt, nemlig at der er fordele og der er ulemper, og diskutere det i stedet for at true den danske befolkning?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

At hr. Peter Skaarup ikke kan lide det, jeg siger, er fair nok, men jeg føler det som en stor pligt at fortælle den danske befolkning, hvad det efter min bedste vurdering er for en situation, Danmark kommer i, hvis vi siger nej.

Må jeg minde hr. Peter Skaarup om, at der har været situationer, hvor Danmark er kommet ud for spekulationspres udefra. I 1998 måtte vi ned at hente 50 mia. kr. i valutakassen for at beskytte den danske krone. Det er lige så meget som vores årlige udgifter til sygehusvæsenet.

I 1986, hvor Danmarks økonomi gik i stå, steg arbejdsløsheden de næste 5-6 år til 350.000 mennesker. Og jeg ved jo godt, hvordan det går et land som Danmark, når vi har økonomiske stilstande eller går i stå eller har tilbageskridt, så er det jo ikke hr. Peter Skaarup eller mig, der bliver ramt, så er det alle de mennesker, der har sværest ved at komme i arbejde, der bliver ramt, så er det de svageste, der kommer til at betale prisen. Derfor ønsker jeg, at Danmark får den bedst mulige placering, den største ro om vores land, kommer ind under den beskyttelsesparaply, som den fælles valuta er.

Skal vi nu ikke i stedet for at slå hinanden oven i hovedet med 1993, som jo ikke er år 2000, sige til hinanden: Hvad er bedst for et land som Danmark? Er det at stå som et lille land på sidelinjen uden stærk beskyttelse, mens 12 andre lande snart søger sammen, er søgt sammen? Det er det, vi skal forholde os til.

Citater og alle mulige løsrevne ting kan jeg jo også komme med til hr. Peter Skaarup og også til hr. Thulesen Dahl. Ok, ok, ok, når jeg tænker på, hvad der er blevet sagt gennem den seneste halve snes år også fra EU-modstandere, er det ikke nogen kunst. Næ, opgaven og ansvaret er at vurdere: Hvad tjener Danmarks fremtid bedst? Den fælles valuta er en realitet. Vi kan tegne – og det er til hr. Holger K. Nielsen – en 100 pct. forsikring mod at blive rendt over ende i fremtiden ved at sige ja til den fælles valuta. Det er det, der optager os. Det er det, der er det centrale. Det er det, der giver Danmark den nødvendige tryghed.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg kan forstå, at statsministeren simpelt hen ikke vil besvare mit spørgsmål, men jeg vil gerne have at vide: Er der konkrete planer fra regeringens side om finanspolitiske stramninger eller ej? Det synes jeg befolkningen har krav på at vide, når statsministeren nu så konkret i ord-